

ဒီပို :

(၁)

တချိန် ကမင်း ကတော် ဘဝနှင့် စမတ် ကျကျနေခဲ့ရသောဒေါ်နုနုခင် မှာယခုအခါ အရှိန် အဝါလေးသာကျန်ခဲ့၍ပစ္စည်းပစ္စရဆို၍ဘာတခုမှမယ် မယ် ရရမရှိသဖြင့် သူလင် မသေခင် ကပင် လူယုံအဖြစ် မွေးစားထားသော ဒီပိုနှင့် သာရှာဖွေ စားသောက် နေကြလေသည်။ မင်း ကတော် ဘဝကပင် သိခဲ့ကျွမ်းခဲ့သော မိန်းမယောက်ျားအပေါင်း အသင်းများ ကားသူလင် ရှိစဉ် ကကဲ့သို့ပင် ဝင် ထွက် သွားလာလျက် အခင် မင် မပျက် ရှိ ကြလေ၏။

အချို့အချို့သောသူများမှာသူလင် ရှိစဉ် ကထက်ပင် အဝင် အထွက် များနေလေ သည်။ ဒေါ်နုနုခင် ကိုယ်တိုင် ကလည်း လူတဖက် သားကို ခင် မင် တတ်သည်။ ကူညီစရာရှိ လျှင် စိတ် ရောကိုယ် ပါကူညီတတ်သည်။ ။ ယောက်ျားလေး မိန်းမလေးလူကြီးလူငယ် မရွေးဖော်ရွှေခင် မင် စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်သဖြင့် သူ့အားခင် ကြသည်။ ချစ် ကြသည်။ ငွေ ရေးကြေးရေးမှအစအကြပ် အတည်းတွေ နေသူများသူထံသွားလျှင် လက် တွန့် နောက် ရွံ မနေဘဲတတ်အားသ၍သဘောထားကြီး စွာဖြင့် ကူညီလေ့ရှိ ၏။

ဤအချက် လေးများကားသူအတွက် ချစ် စရာအကွက် လေးများဖြစ် နေလေ သည်။ သူလင် သေဆုံးပြီးနောက် သူတွင် စောစောကပြောသကဲ့သို့ ဘာမှမယ် မယ် ရရမကျန်ခဲ့သည် မှန် သော်လည်း အိမ်ခြံရံစားသောက် နေထိုင် ရုံတွင် မကခေတ်မှီပရိ ဘောဂ၊ ရေဒီယို၊ တိတ်ရီကော်ဒါ စသည် တို့ဖြင့် တင့် တင့် တယ် တယ် နေနိုင် သည်။ အ ထိကြိုးစားခဲ့လေသည်။ ။ သူတို့ ကောင်းစားစဉ် ကကျွေးမွေးစောင့် ရှောက် ထားသော ဒီပို ကလည်း ကျေးဇူးသိ တတ် လှသဖြင့် ရှာ၍ဖွေ၍ရသမျှကို ဒေါ်နုနုခင် အားပေးအပ် လေသည်။ ။

ဒေါ်နုနုခင် ၏ အိမ် တွင် သဘောကောင်း၍ မြောတွန့် တိုခြင်းမရှိ သည် နှင့် အမျှ လူကြီးလူငယ် မိန်းမတို့ နှင့် ယောက်ျားတို့ မှာလွတ်လပ် စွာဝင် ထွက် သွားလာလျက် ရှိ ကြ၏။ ။ အထူးသဖြင့် မနီးမဝေးမှ မိန်းမလေးများမှာအားအားရှိ လျှင် ဒေါ်နုနုခင် ၏ အိမ် ကိုပင် သွား၍ပိုင်းဖွဲ့ ကာစကားပြော၍ရယ် မောနေကြသည်။ ။ တိတ်ရီကော်ဒါ ဖွင့်၍နား ထောင် ကြသည်။ အသံသွင်း၍ပြန် ဖွင့် ကြသည်။ တထောင် ကျော် တန် ပစ္စည်းကို မငြို ငြင် ဘဲပေးထားသဖြင့် မိန်းမလေးများမှာဝမ်းသာအားရပျော်ရွှင် နေကြသည်။ ။ သို့ သော်လည်း အချို့လူများကား မနှစ် မြို့ကြပေ။ သူတို့ တတွေ အနေနှင့် ကားတမျိုးမြင် နေကြသည်။ ။ ။ ဒီမိန်းမဟာကောင် လေးတွေကောင် မလေးတွေက အစလူကြီးလူငယ် လူလတ်ပိုင်း ရောတရုတ် ကုလားရောစုံ နေအောင် ပေါင်း တာဘဲ ဒီလောက် လူပေါင်း စုံနေရင်

ကောင်းပါအုံးမလားတခါတလေကောင်း မလေးတွေကို တိုးတိုးနဲ့ပုံးရိုးဖွတ် ရှိလှုပ် ရှားသွားလာနေတာထောက် ရတော့စကန် ဆို ရရင် မမှန် မှလွဲ ရောသဘောတမျိုးနဲ့အ လုပ် တမျိုးရှိ တယ် ထင် တယ် ။

ဤသို့ ထင် မြင် သူများလည်းရှိ လေသည် ၊၎င်းပြင် အချို့သောသူများကအမြင် တ မျိုးနှင့် သူတို့ အထင် ကို ပြောကြပြန် သည် ။

အိမ်နီးမကြီးဟာမင်းကတော်ဘဝထဲကပျက် လာတာခုတော့တံခါးမရှိ ဒါးမရှိ ထင် သလို ကြံနေ လို့ လူမျိုးစုံ တဖွဲ ဖွဲ ဖြစ် နေတာအိ-

အချို့ကလဲရှိ သေးသည် အိမ်နီးမကြီးရဲ့မွေးစားသားဆို တဲ့ဟို ဆွေ မတော် မျိုးမတော် ဒီပိုးဆို တဲ့ကောင် နဲ့ညားနေတာအိ-

ဤသို့ မှန်းခြေနဲ့ရမ်းတွေးနေကြသည် ကို အသာထား၍ရှင်းရှင်းနှင့် ဘွင်း ဘွင်းသိ ရန် အတွင်းသိ တယောက် ကို သာတီးခေါက် ပြီးမေးကြည့် လျှင် မည်မျှပင် ဟန် ဆောင် နေစေကာမူလူတကာနှင့် ဆက် ဆံနေခြင်းအကြောင်းရင်းကို ကွင်းကွင်း ကွက် ကွက် သိ ရမည် မှာအသေအချာပင် ဖြစ် လေသည် ။

ဤသို့ ဆို လျှင် ဒေါ်နုနုခင် တယောက် မျောက် ဇာတ်ဘဲခင်းနေသလားဒါမှမ ဟုတ်ဖါမအလုပ် ဘဲလုပ် နေသလား၊သူ့ရဲ့မွေးစားသားဆို တဲ့ဒီပိုးဆို သူကကောရီးရီး သားသားမှဟုတ်ပါလေစ၊ကဲသူတို့ လုပ် နေသမျှအထုပ် ကို ဖြေပြရရင် ဟုတ်နိုင် မယ် မ ထင် လို့ အချို့ကယုံချင် မှယုံ ကြပေလိမ့် မယ် ။မယုံလျှင် လဲပုံပြင် တခုဘဲလို့ သာမှတ် လိုက် ပေတော့၊တိုက် ရိုက် သာပြောရရင် သောတရှင် တို့ဘဝင် ခိုက် ပြီးအကြိုက် တွေ လို့ တို့လိုက် ချင် တယ် ဒေါ်နုနုခင် ရယ် ဆို ရင် တော့ကျွန် တော် မတတ်နိုင် ပါခင် ဗျား။

တနေ့သောညနေခင်းအချိန် ဝယ် ဒေါ်နုနုခင် ၏ အိမ် တွင် မိန်းမပျိုတသိုက် ဟားတိုက် ၍နေ ကြလေသည် ။တခုခုအကြောင်းကို သဘောတွေ နေကြခြင်းပင် ဖြစ် လေသည် ။ဒေါ်နုနုခင် ၏ တပည့် လူယုံလက် စွဲ တလင် ကွာတခုလပ် မ ခင် မြကတခုပြီး တခုပြလျက် ရှိ သောအရာများကို မိန်းမပျိုလေးများကခေါင်း ချင်း ဆုံ၍ဝိုင်းအုံပြီး ကြည့် နေကြသည် ။ကြည့် နေရင်းက ရင် ကို မ၍ဘုရားတသူ ကတကြသည် ။နုလုံး တုန်၍ရင် ခုံသူခုံ၊စိတ် မောသူမောနေသည် ။ဤလူအုပ် ထဲမှအကဲဆုံးကားဆပ် ကော့ လပ် ကော့ခတ် ပျံပျံခပ် ရွ ရွ အပျိုပေါက် စလေးအဝင်းနှင့် သေခါမှှက် ပျောတုန်းနှင့် နပမ်းလုံးရမည့် အပျိုကြီးပူပူနွေးနွေးမခင် လေးတို့ပင် ဖြစ် လေသည် ။

Ã~ ကြည့်ရတာရှက်စရာကြီး Ã~

အပျိုကြီး မခင်လေးသည် ခင်မြကပြလျှက်ရှိသောခါတ်ပုံတပုံကို ကြည့်ရင်းပြောလိုက်သည်။ မျက်စိရှက်သည်ဆိုသော်လည်း ဤပုံကိုပင် မက်မက်မောမောကြည့်နေလျက် လက်တွင်းမှအခုတိုင် မချနိုင်သေး။ ခါတ်ပုံမှာမိန်းမတယောက်က ကုတင်စောင်းတွင် ပက်လက်လှန်၍ ပေးထားပြီးလျှင် ယောက်ျားတယောက်က မတ်တတ်ရပ်ခါလီးနှင့် စောက်ဖုတ်တပ်၍ထားပြီးနှစ်ယောက်စလုံးကို ယ်တုံးလုံးနှင့် ဖြစ်လေသည်။

ခါတ်ပုံမှာကြည့်လင်ပြတ်သားလှသဖြင့် လီးနှင့်စောက်ပတ်တတ်နေပုံမှာထင်ထင်ရှားရှားကြီးတွေနေရသဖြင့် အားရစရာကောင်းလှသည်။ အခြားပုံများမှာကား ယောက်ျားနှင့်မိန်းမအဝတ်မပါဗလာကို ယ်လုံးတီးနှင့်နည်းအမျိုးမျိုးလိုနေကြသောပုံများဖြစ်လေသည်။

အချို့မှာထပ်ရက် အချို့မှာလေးလက် အချို့မှာစောင်းရက်များ၏ဖြစ်၍ အချို့မှာမတ်ထောင်ပြောင်တင်းနေသောလီးကြီးအား အားရပါးရဆုပ်ကိုင်ဖြဲကြည့်နေသောမိန်းမပုံ အချို့မှာလီးနှင့်စောက်ပတ်တတ်ထားသည့် အနီးကပ်ရိုက်ထားသောပုံများဖြစ်လေသည်။ ဤပုံများကို သူငယ်မလေးများကဝိုင်းအုံ၍ အငန်းမရအားရပါးရကြည့်ပြီးရင်ခုံကြက်သီးထသဘောကျကာစိတ်မောနေကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

Ã~ ငါ့ယောက်ျားဥစ္စာလဲ အဲဒါကြီးလောက်ရှိတယ် Ã~

တခုလပ်မခင်မြက ခါတ်ပုံလဲမှ လီးကိုပြကာ ပြောလိုက်သည်။

Ã~ မမက သေသေချာချာကိုင်ကြည့်တာဘဲလား Ã~

အလွန်ရွံ့နေသော မဒန်းမလေး အဝင်းကမေးကြည့်လိုက်သည်။

Ã~ ကိုင်တာများအဆန်းလုပ်လို့ တခါတလေသူမူးလာပြီး လုပ်တဲ့အခါများ သူ့လီးကိုကိုင်ပြီး ငါ့ဟာပဲ့တွေ့ပေးရတယ် ဒီလိုလုပ်မပေးရင် ဘေးချော်ချော်ထိုးလိုခံရတဲ့လူကို ပူနေတာဘဲ Ã~

Ã~ ဒါနဲ့ ဟိုနေ့ကပြောတော့ ကောင်းလှဆို Ã~

Ã~ ဟဲ့ အထဲဝင်သွားတော့ကောင်းတာပေါ့ ကောင်းတာမှ ညီးတို့လူပြည်မှာရှိတာ တောင်သတိမရဘူး Ã~

Ã~ ဝါး ဟား ဟား ဟား Ã~ ခင်မြ၏အဖြေကိုဝိုင်း၍ဟားလိုက်ကြသည်။

Ã~ မနာဘူးလား ဟင် Ã~ မခင်လေးကသူ့စိတ်တွင်းရှိရာကို တွေးနေရာမှဖြတ်၍မေးလိုက်၏။

Ã~ အော် အစမှာနဲ့နဲ့တော့နာတာပေါ့ နောက်တော့နာတာတွေပျောက်ပြီး

အရသာရှိလာတော့တာဘဲ ၿ-

ၿ အကျင့်မရှိသေးတဲ့လူဆိုရင်တော့ သိပ်နာမှာဘဲနော် မမ ၿ- အပျံသင်စ အဝင်း
ကဘာစိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ ကောက်၍မေးလိုက်ပြန်သည်။

ၿ နဲ့နဲပါးပါးနာတာပေါ့အေ တဖြေးဖြေးကောင်း ကောင်းလာပြီး နောက်ဆုံးလူမှန်
သူမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး ကောင်းလွန်းလို့ ၿ-

ၿ ဒီအပေါက်ကြီးထဲ ဒါကြီးထိုးထည့်တာနဲ့ ဒီလောက်တောင်ဘဲကောင်းသလား ၿ-

ၿ အောင်မယ် ညီးကမကြုံဘူးသေးလို့ပါ အကြောင်းသိရအောင်တခါလောက်ခံ
ကြည့်ပါလား ၿ-

ၿ အို မမကလဲ ၿ-

အဝင်းကမချိုမချင် မျက်နှာပေးလေးနှင့် ပါးလေးများချွန်ထွက်လာအောင် ပြုံး
လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း အဟုတ်ခံကြည့်ချင်စိတ်တော့ပေါက်မိသည်။

ၿ အမယ် ညီးကဟန်လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ ဒါရှက်စရာအလုပ်မဟုတ်မဟုတ်ဘူး ဒီ
မယ်ဂရာဝါသ တဏှာရာဂဆိုတာ တဲစုတ်နဲ့နေတဲ့ဇနပုတ်ကလူတွေကအစ သမတအထိ
ကာမဘုံသားတွေမှန်သမျှ ဘယ်သူမှမကင်းနိုင်ကြဘူး အဲဒီလိုမ ကင်းနိုင်ကြတဲ့အတူတူ
ဗဟုသုတလဲရှိကောင်းမှန်းလည်းသိအောင်တခါလောက် ခံကြည့်ပါလား၊ မခင်လေးကတောင်
ဘယ်သူမှမသိရင်တခါလောက်ခံကြည့်ချင် တယ်လို့ပြောနေတယ် ၿ-

ၿ ဝါး ဟား ဟား ဟား ၿ-

ခင်မြကအဝင်းကိုပြောရင်းအပျိုကြီးပူပူနွေးနွေး မခင်လေးဘက်သို့လှည့်လိုက်သဖြင့်
မခင်လေးမှာအဝင်းသားဖြင့် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားစဉ်ဝိုင်း၍ဟားတိုက်
လိုက်ကြပြန်သည်။

မခင်လေး၊အဝင်းနှင့်အဖော်များသည်ဒေါ်နုနုခင်၏လူယုံလက်စွဲတော် ခင်မြ
နှင့်ပေါင်းနေကတည်းက ခင်မြက တစတစနားချထားသဖြင့် နားပါးစပ်၊မျက်စိ
များပါယဉ်နေကြလေပြီ။လီးရောစောက်ပတ်ပါမကျန်ခံသည်၊ချသည်၊ဆော်သည်၊
လိုးသည်ဟူသောအပြောအဆိုမျိုးကို ကြားရဖန်များသဖြင့် ကျင့်သားရပြီးအားရပါးရ
ပြောတတ်လာကြသည့်အပြင် တွင်တွင်ကြီးလက်ချာပေးနေသော ခင်မြ၏အပြော
အဟောကလဲတဖြေးဖြေးနားဝင်၊မြင်ရသည့်အရာဝတ္ထုတွေကလဲအားကျစရာ၊ဒီဘဝမှာတခါလောက်
တော့တွေ့လိုက်ချင်ပါရဲဟုစိတ်တွင်း၌ကြိတ်၍မျှော်လင့်တောင်းတနေမိကြသည်ကိုသူတို့ကိုယ်
သူတို့သာလျှင် သိသည်ထင်နေကြသော်လည်းအမှန်မှာကားကျင့်သားရ၍လက်တွေ့ကြုံရန်ဟန်

လုပ်စောင့်မျှော်နေပြီဖြစ်သောသူလေးများအားအချိန်မရွေးအသုံးချ၍ရနေပြီကိုဒေါ်နုနုခင်နှင့်သူ၏သားလင် ဒီပိုးတို့ကသိနေကြပြီးဖြစ်သည်ကိုသူတို့ခမြာမသိရှာ။

ယနေ့နေ့လည်ဒေါ်နုနုခင်၏အိမ်တွင်ခါတိုင်းနှင့်မတူလူရှင်းလှသည်။ ပြောမဲ့သာပြောရသည် ခါတိုင်းလည်းနေ့လည်နေ့ခင်းတွင်လူရှင်း၍ညနေပိုင်းတွင်သာသူအလာများသည်။ သို့သော်ယနေ့နေ့လည်တွင်ခါတိုင်းနေ့ထက်ပို၍လူရှင်းနေသည်။ ဒေါ်နုနုခင်တယောက်သာအပေါက်ဝကိုခေါင်းပြု၍အိပ်နေသည်။ ထိုအခိုက်ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့်၍ဝင်လာသောအသံတခုကိုသတိပြုလိုက်မိသောဒေါ်နုနုခင်သည်ခေါင်းငုံ့၍လှည့်လိုက်ရာ ဒီပိုးဖြစ်နေသဖြင့်တိုးတိုးတိတ်တိတ်လက်ရိပ်ပြုခါသူ့အနားသို့ခေါ်လိုက်လေသည်။

အိမ်မင်းကလဲ အစောကြီးကထွက်သွားလိုက်တာ ခုမှဘဲလာတော့တာဘဲ အိမ်-

ဒေါ်နုနုခင်သည်အိပ်ရက်မှမှောက်ရက်သို့ပြောင်းရင်းပြောလိုက်သည်။

အိမ်အကြောင်းထူးရှိလို့လား အိမ်-

အိမ် အထူးအဆန်းတော့မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဒါပေမဲ့ဒီနေ့အဝင်းကိုဇာတ်သွင်းရရင်မကောင်းဘူးလား အိမ်-

အိမ် ဒါလား ဒါကိုအစောကြီးထဲကကျွန်တော်ပြောနေတာ မမကနေအုံးဆိုလို့ အိမ်-

အိမ် ငါကကောင်မလေး ယဉ်သထက်ယဉ်ပါးပြီးစိတ်ပါလာအောင်ဆွဲဆောင်နေရတုန်း မို့ပြောတာခုနေဆိုရင် အသာလေးဘဲ အိမ်-

အိမ် ဒါဖြင့်ဘယ်တော့လဲ အိမ်-

အိမ် ခုဘဲ လုပ်ပါလား အိမ်-

အိမ် သူကကော အိမ်-

အိမ် စောစောကဘဲသူ့အမေဆူလို့ဆိုပြီး ဒီမှာလာအိပ်နေတယ် အိမ်-

အိမ် ကျွန်တော်ထမင်းလဲမစားရသေးဘူး မမရှဲ့ အိမ်-

အိမ် မဆာသေးရင်လဲနောက်မှစားပါလား ခုအချိန်ရှိတုန်း အိမ်-

အိမ် ကဲ ဒီလိုဆို မမအိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေတော့ ကျွန်တော်ကြည့်လုပ်လိုက်မယ် အိမ်-

ဒီပိုးမှာရှုပ်အကျိကိုချွတ်၍ချိတ်တွင်ချိတ်လိုက်ပြီးအခန်းတွင်းသို့ဝင်ခဲ့လေ၏။

အဝင်းမှာဘယ်ဘက်သို့စောင်း၍အိပ်ပျော်နေသော်လည်းလူးလွန်ထားသဖြင့်ထမိန်မှာအပေါ်သို့တွန့်၍တက်နေသည့်အတွက်ကွေးထားသောညာခူးလေးမှာအဖွေးသားပေါ်နေလျက်ဆန့်ထားသည့်ဘယ်ခြေထောက်မှာဒကောင်ကွေးအထက်ပေါ်နေသည်ပေါင်သားများမှာလည်းအဖွေးသားနှင့်သွေးကြောလေးများမှာအထင်းသားပေါ်နေသည်။

ထိုမှတဖန်ဝတ်ထားသောပုခန်းတင်လက်ပြတ်အကျီပါးလေးကလည်းလူးလိုမ့်ထားသဖြင့်အထက်သို့တွန့်တက်နေသည့်အတွက်ခါးအထက်မှစာပေါက်ဘော်လီအကျီလေးသာမကဘေးသားလေးများကလည်းပေါ်နေပြန်သည်။ဘော်လီရင်ပုံအောက်မှရင်သားနှစ်စုံနို့အုံလေးများတို့မှာစူထွက်နေသဖြင့်ဘော်လီအကျီတဝက်လောက်ရှုံ့ကျနေလေသည်။

အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်အပျိုပေါက်နုနုထွတ်ထွတ်လေးမို့ပကတိသန့်ရှင်းသောစင်လုံးချောတောင့်တောင့်တင်းတင်းကြွကြွရွရွမဒန်းမလေးအဝင်းမှာမကြာခင်ဒီပိုးအောက်သို့ရောက်ရတော့မည်ကိုမသိသေးဘဲကွေးကွေးလေးအိပ်ပျော်လျက်ရှိနေလေသည်။ဒီပိုးသည်ခေတ္တမျှရပ်နေရင်းကအဖုံးအကာမရှိဝင်းဝါနေသည့်ပေါင်သားလေးကိုကြည့်မိလျှင်ပင်ရင်ထဲမှတဒိတ်ဒိတ်ခုန်၍ပေါင်ကြားမှလီးကလည်းတဆတ်ဆတ်ခုန်ကာမတ်ထောင်၍လာလေတော့သည်။နောက်မှတဖြေးဖြေးအဝင်း၏ဘေးသို့ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ဒီပိုးသည်ပဌမဦးစွာနို့အုံအပေါ်တွင်တဝက်တပျက်တင်နေသေးသောဘော်လီအကျီစလေးကိုခပ်ရွရွနှင့်အသာကိုင်ကာအောက်သို့ဆွဲချလိုက်ပြီးကြယ်သီးများကိုဖြေးဖြေးခြင်းဖြတ်လိုက်ရာဘော်လီအကျီနှစ်ဖက်မှာပွင့်ထွက်သွားသည်နှင့်အမြဲတမ်းဖုံးအုပ်ကာကွယ်ထားခဲ့သောရင်သားသည်အတားအဆီးအကာအကွယ်အရှိတော့ဘဲပကတိအသားဆိုင်အသားခဲနို့နှစ်လုံးမှာတသက်လုံးဖုံးထားသမျှခုမှဘွားဘွားကြီးပေါ်ထွက်လာလျက်တောင်ပူစာလေးနှစ်လုံးကဲ့သို့အုံများပါစူထွက်နေ၍နို့သီးခေါင်းလေးများကငေါက်တက်ကလေးဖြစ်နေ၏။

ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်လိုက်ရသဖြင့်ဒီပိုးမှာနို့နှစ်လုံးကိုဆုတ်ကိုင်၍ဆွဲလိုက်ချင်စိတ်ပေါက်လာလေ၏။ထိုခဏ၌အဝင်းသည်မနည်း၍လူးလွန်လာပြီးစောင်းနေရာမှပက်လက်လှန်လိုက်သဖြင့်ဒီပိုးမှာခဏမျှအသာငြိမ်နေလိုက်ရသည်။သို့သော်လည်းအဝင်းမှာဘာကိုမှမသိဆက်လက်၍အိပ်ပျော်မြဲအိပ်ပျော်သွားပြန်သည်။ပက်လက်အနေအထားဖြစ်သွားသဖြင့်ရင်ဘတ်တခုလုံးမှာဟာလာဟင်းလင်းကြီးဖြစ်နေလျက်နို့နှစ်လုံးမှာခုမှပင်သာ၍ထင်ထင်ရှားရှားကြီးပေါ်လွင်လျက်ရှိနေလေ၏။

Ã~ ဟင် : Ã—

ဒီပို :သည် အားမလို အားမရသက် ပျင် :တချက် ချလို က် ပြီးစားရတော့မည့် အ
မဲကောင် မှာသူအားဖိတ်ခေါ်နေသယောင် ရှိ နေသည့် ကို တချက် မျှကြည့် လို က် ပြီး
နောက် အရစ် အရစ် ပေါ်နေသောဒူးဆစ် အပေါ်မှထမိန် အောက် နားစလေးကို အသာအယာမ၍တင်
လို က် ရာပေါင် တဝက် သို့ အရောက် စိတ်မလုံသဖြင့် အဝင်း၏ မျက် နှာကို ကြည့် လို က် မိသည်။ ။
အဝင်းမှာကားစောစောကအတိုင်းမလှုပ် မရှက် အိပ် မြဲ အိပ် လျက်ပင် ရှိ နေသည် ကို တွေ့လို က်
ရသဖြင့် ထမိန် စလေးကို ခါးအထက် ရောက် အောင် ဆက် ချိလှန် တင် လို က် သည့် အခါတွင် ကား
ပြည့် ဖြိုးဝင်းဝါလျက် အိ စက် နေသောပေါင် နှစ် လုံးကြားမှမုန့် ပေါင်းလေးကဲ့သို့ မို့ မို့ လေးနှင့်
ဖောင်း၍ခုံးထနေသောစောက်ပတ် လေးမှာအတိုင်းသားပေးထွက် လာလေတော့သည်။ ။

အဝင်း၏ စောက်ပတ်လေးမှာအမွှေးအမှင် တပင် မှမရှိ ဘဲပြောင် တင်းပြီး
ကြည့် မဝရှုမဝချလို က် ရရင် အရသာရှိ လို က် မဲ့ဖြစ်ခြင်း၊လက် ငင်းဒိဌသိ ရတော့မှာမို့
ဒီပို :မှာမငန်းမရဖြစ် လာတော့သဖြင့် စောက် ပတ်လေးအပေါ်သို့ လက်ဝါးနှင့် အုပ်၍
ခပ်ပိပိ လေးဖိ လို က် လေ၏။ ၎င်းနောက် စောက် ပတ်ခုံးခုံးလေးကို ဖုံး၍အုပ် ထားသော
လက်ဝါးနှင့် အထက် အောက် ပွတ်သပ်၍ပေးလို က် နေမိ၏။ ။အဝင်းမှာခုချိန် ထိ ဘာမှမ
သိသေးသည့် အလားအိပ် မောများကျနေသေး၏။ ဤမျှနှင့် မပြီးလို ရာခရီးရောက် ရန် အရေးကြီးလာ
ပြီဖြစ် သဖြင့် အဝင်း၏ ဒူးနှစ် လုံးကို တွန်း၍ထောင် လို က် လေသည်။ ဤ
အချိန် အထိ ကဝင်းကမနိုးသေး။ ဒီပို :သည် အဝင်း၏ ဖင် တည့် တည့် တွင် ဆောင့်
ဆောင့် ထိုင် လို က် ၍လီးကို ကိုင် ပြီးတံတွေးဆွတ်လို က် ၍ ၎င်းနောက် လီးကို အဝင်း၏ စောက်
ပတ်အဝသို့ တွေ့လို က် ပြီးသည် နှင့် လက် နှစ် ဖက် ကအဝင်း၏ ပုခန်းနှစ် ဖက် ကို ကုန်း၍ဆွဲ လို က်
ရင်းရင် ချင်းကပ် ချလို က် လေတော့၏။ ။

Ã~ အား : Ã—

အဝင်းမှာကျောချမှဒါးပြမှန်းသိ ဆို သကဲ့သို့ သူ၏ စောက် ပတ်အတွင်းသို့ မာ
တောင် နေသောလီးချောင်းကြီးဝင် လာခါမှခါးသာမကကျောပါကျော့တက် သွားရင်း
အားကနဲနေအောင် ယောင် ၍အော် လို က် မိ လေ၏။ ယခုမှပင် ဒီပို :ကသူအပေါ်ကထပ် ရက် ကြီးဖက်
ပြီးလို့နေသည် ကို သိ ရလေတော့သည်။ ။

Ã~ အမလေး : လေး : လေး : နာလို က် တာ အကို ဘယ့်နဲ့လုပ်တာလဲ ဒေါ်ဒေါ်လာပါအုံး ။

အဝင်းမှာအောက် မှနေ၍ဖျပ် ဖျပ် လူးမျှခံနေရသော်လည်းဒီပို :မှာကားထပ် ရက်
သားမှတပြားသားမှမလျှော့ပေ။ ကော့၍ကော့၍ထို နေသောအဝင်း၏ ခါးကို သာဖိ ၍၍ချနေလေ
သည်။ ။

Ã~ အမလေး သေပါပြီ ဒေါ်ဒေါ် ဒေါ်ဒေါ် အမလေးတော့ ကျွတ်ကျွတ် အကို ဖယ်ပါ အကိုရယ် Ã-

အဝင်းကအောက်မှနေ၍ထွန် ထွန် လူးနေလျက် ဒီပိုး၏ ရင်ဘတ်ကို ထွန်းထိုးရုန်းကန် နေလေသည်။ သူမ၏ စောက်ပတ်လေးနုခမ်းသားများစုတ်ဖြတ်သွားသဖြင့် ပူစပ်စပ် နှင့် နာကျင်လွန်းသည့် အတွက် ရှေ့နောက် မစဉ်းစားမိ တော့ဘဲ ဒေါ်နုနုခင် ကို လှမ်း၍ ဒေါ်နေမိခြင်းဖြစ်လေသည်။ သို့သော်လည်း အိပ်ချင် ယောင်ဆောင် နေသူကို နှိုးရခက် သည် မဟုတ်ပါလော့။ ဤသဘောအရ ဒေါ်နုနုခင် ကတော့ တုတ်တုတ်မှမလှုပ်ပေ။

Ã~ တော်တော်နာသွားသလားဟင် Ã-

ဒီပိုးကလီးကို တဝက်လောက် အထိ သွင်းပြီးရပ် ထားရင်း ကမေးကြည့်လိုက်၏။

Ã~ နာတယ် အကိုရာ နာလွန်းလို့ပါ ဖယ်ပါ Ã-

ဒီပိုးကဆက်မလိုသေးဘဲရပ် ထားသေး၏။

Ã~ ခဏနာတာပါ တော်ကြာကောင်းသွားမှာပါ Ã-

Ã~ တော်ပြီ အကိုရာ တော်ပြီ တော်ပြီ Ã-

Ã~ မဟုတ်သေးဘူးလေ ဓါတ်ပုံတွေထဲမှာ မြင်ရတယ်မို့လား သူတို့ဘာလို့လုပ်ကြတာလဲ ကောင်းလို့လုပ်ကြတာ နောက်ပြီးမခင်မြကို မေးကြည့်စမ်း ဒါမျိုးဟာ

ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲဆိုတာ Ã-

Ã~ အို ဒါတွေ ကျွန်မ မသိဘူး Ã-

ဤသို့ ပြောလိုက် ရသော်လည်း မခင်မြပြောသည့် စကားများနှင့် ပြသည့် ဓါတ်ပုံများအကြောင်းကို ဒီပိုးသိနေနှင့် ပြီကို အဝင်းကနားလည်လိုက်လေသည်။ ၎င်းပြင် ဒီပိုးသတိပေးမှသူတို့ အငန်းမရကြည့်ခွဲရသောပက်ပက်စက်စက် လိုးနေကြသည့် ဓါတ်ပုံကို မြင်ယောင် လာမိလေ၏။ ဤမျှမက မခင်မြပြောသော စကားများကိုလည်း နားဘဲ၌ ကြားယောင် လာမိပြန်သည်။ (အကြောင်းသိရအောင် ညီးတခါလောက်ခံ ကြည့်ပါလား) နောက်ပြီး (အစတော့နာတာပေါ့ နောက်တော့ကောင်းလွန်းလို့ အရသာရှိပြီး ညီးတို့လူပြည်မှာရှိတာတောင် သတိမရတော့ဘူး)။ ဤအတွေးများ ကသူမအား ဖေးဖေးမမနှင့် အားပေးသလို ဖြစ်လာသည်နှင့် အမျှ အစကစိတ်ကူးနှင့် ရူးလာခဲ့ရသည်ကို ယခုလို နဖူးတွေ ခူးတွေ တွေ့ရချိန်တွင် ကြိတ်မှိတ်၍ ဘယ်လို အရသာများလဲလို့ ခံစားကြည့်ချင်စိတ်ပေါက် လာမိလေ၏။

သို့သော် ယခုလို လူမြင် မတော်အောင် ထပ်ရက်ကြီးဖြစ်နေသည်ကို တခြားလူ

များမြင် သွားမှာကို ကားရှက် မိ သေးသည်။ ဒီပိုးကားရပ် ထားရာမှတချက် ချင်းတချက် ချင်းဖြေးဖြေး နှင့် မှန်မှန် လီးကို ထိုးသွင်းလေ၏။

Ã~ အကို ဖယ်ပါအကိုရယ် တော်ကြာလူတွေမြင် သွားရင် မကောင်းဘူး Ã—

Ã~ အို ဘယ်သူမှမမြင်ဘူး စိတ်ချ အိမ်ရှေ့တံခါးကို အထဲကဂလန် ထိုးထားတယ် မမလဲ မရှိဘူး ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ဘဲရှိတယ် Ã—

Ã~ ဟင် Ã—

ဒေါ်နုနုခင် မရှိဆို၍အဝင်းမှာဟင် ကနဲဖြစ် သွား၏။

Ã~ တော်ပြီအကို ကျွန်မနာလို့ပါ ဒီလောက်ဆို တော်ရောပေါ့ Ã—

Ã~ အို ဒီလောက်နဲ့ဘယ် ကောင်းမှန်းသိအုံးမလဲ ကဲကဲ ခဏလေးအောင့်လိုက်ပါ ခုဘဲ ကောင်းလာမှာ Ã—

ဒီပိုးသည် လီးကို မနှေးမမြန် မှန်မှန် လေးထိုးထိုးထည့် နေလေ၏။ ပြောမဲ့သာ ပြောရသည် အဝင်းကတော့တစတစနှင့် ကောင်းမှန်းသိ လာနေပြီကို သူပေါင် နှစ်ဖက်ကအလို လို ကားကားသွားခြင်းကသက် သေခံနေပေပြီ။

Ã~ အကို Ã—

Ã~ ဘာလဲအဝင်း Ã—

Ã~ လူတွေသိကုန်ရင်ခက်တော့မှာဘဲရှင် ဖယ်ပါတော့ အကိုရယ် Ã—

Ã~ ဘယ်သူမှမသိဘဲ ဘာခက်ရမှာလဲ Ã—

Ã~ အဝင်း Ã—

Ã~ ဟင် Ã—

Ã~ ကောင်းလား Ã—

Ã~ အို မသိပါဘူးအကိုရယ် တော်ပါတော့ Ã—

ဒီပိုးက တကယ်တမ်းတော်သွားမှာတော့ အဝင်းကစိုးရိမ်နေလေဥပျီ။ အကြောင်းသော်ကား ကောင်းမှန်းသိလာသည့်အတွက် ကြောင့်ပင်တည်း။ ဒီပိုးက အဝင်း၏နို့အုံ နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင် လိုက်ပြီးနောက် နို့သီးခေါင်လေးများကို လက်မ နှင့် လက်ညှိုးညှပ် ခါပွတ်သပ်ပေးလိုက် ရာနို့သီးခေါင်းလေးများသည် မာ၍တောင့် လာလေသည်။

Ã~ အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ Ã—

Ã~ ဘာဖြစ်လို့လဲ Ã—

Ã~ အို ယားတယ် Ã-

ဒီပိုးကတော့ပြုံးလိုက်မိသည်။ကလိပါများတော့လဲဘာသားထုထားတဲ့လူမို့
ခံနိုင်မှာလဲ အဝင်းရယ်ဟုဤသို့တွေးရင်းပြုံးလိုက်မိခြင်းဖြစ်လေသည်။

Ã~ ကဲ အကို လူတွေလာရင်သိကုန်ပါ့မယ် မြန်မြန်လုပ်ပြီး မြန်မြန်ပြီးပါတော့
Ã-

ဒီပိုးမှာဖြေးဖြေးနှင့်မှန်မှန် တချက်ချင်းလိုသွင် နေရာမှခပ်သွက်သွက်
လေးဖိဖိလို့လေတော့၏။အဝင်းမှာမျက်နှာလေးကို ရှုံ့ခါမဲ့ခါနှင့် ခေါင်းလေးကို ဘယ်ညာရမ်းပြီးဒီ
ပိုး၏ရင်ဘတ်ကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆီးတွန်းထားလေသည်။

ဒီပိုး သည်တခါတရံအားမလိုအားမရဖြစ်လာသည့်အတွက် တချက်တချက် ခပ်ပြင်းပြင်း
လေးလို့ထည့်လိုက်၏။ဤအခါတွင် အဝင်းမျက်နှာလေးမှာမဲ့သွားပြီးမျက်လုံးကိုစုံ
မှိတ်၍အံ့ကြွတ်ထားလိုက်ရသည်။

Ã~ ဖြေးဖြေးလုပ်ပါအကိုရာ ကျွန်မ မခံနိုင်ဘူးထင်တယ် Ã-

Ã~ အနာသက်သာသွားပြီ မို့လား Ã-

Ã~ ဒါတော့ဒါပေါ့ ဒါပေမဲ့ တော်ချင်ပြီ Ã-

Ã~ အချိန်ကျတော့တော်ရမှာပေါ့ဟာ Ã-

Ã~ ဒါဖြင့်လည်းမြန်မြန်လုပ်ပါ လူတွေများသိကုန်ရင်တော့ဒုက္ခပါဘဲရှင် Ã-

ဒီပိုးမှာပြန်ပြောမနေတော့ဘဲ အဝင်း၏ဂျိုင်းနှစ်ဖက်အောက်မှလက်လှို၍
ကုန်းကုန်းလိုးလေတော့သည်။အဝင်းမှာ အရသာတွေသထက် တွေလာပြီဖြစ်သ
ဖြင့်စိတ်တွင်းမှမရိုးမရွှဖြစ်လာဥပီးထိုးထိုးထွန်ထွန်ဖြစ်လာခါ ခါးလေးကိုပါ မသိမ
သာကော့ကော့ပေးနေမိလေ၏။ဒီပိုးကလည်း စောစောကအတိုင်းခတ်ပြင်းပြင်း
လေးဆောင့်သွင်းနေလျက်ရှိရာမကြာခင်ပင် အဝင်း၏လက်နှစ်ဖက်ကဒီပိုး၏ကြော
ပြင်ကြီးကိုသိုင်း၍ဖက်ထားလိုက်မိပြန်သည်။

Ã~ အဝင်း Ã-

Ã~ ရှင် Ã-

Ã~ ကောင်းတယ်နော် Ã-

Ã~ အင်း Ã-

စကားမပြောတော့ဘဲ ဒီပိုးကလည်းအပေါ်မှစီး၍လီးကိုအရင်းရောက်
သည်အထိဖိဖိလိုးနေသည်နှင့်အမျှ အရသာတွေနေသော အဝင်းကလည်းမျက်

လုံးလေးများကို မှေးလျက် ခံနေလေတော့၏။ ထို ခဏ၌အဝင်းပါးစပ် မှအသံထွက်
သွားပြန်လေ၏။

Ã~ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် Ã—

Ã~ နာသွားသလား Ã—

Ã~ မနာပါဘူး Ã—

မနာပါဘဲနှင့်အမလေး တခြင်း၏အကြောင်းရင်းမှာ ကောင်း၍သာဖြစ်ရပေ မည်။

Ã~ အကို မြန်မြန်လုပ်ပါတော့ အကို Ã—

အဝင်းမှာစောက်ပတ်တွင်းမှယားသထက် ယားပြီးမနေတတ်အောင် ဖြစ်လာ
ပြီဖြစ်သည့်အတွက် စောက်ပတ်အတွင်းမှအရည်များပါစီးကျလာလေ၏။ ၎င်းပြင် အ
သက်ရှူသံလည်းပို၍ပြင်းလာပြီးနှုတ်ခမ်းလေးများပါတဆတ်ဆတ်တုန်ကာမျက်
လုံးလေးများကပါနီလာလျက် တဏှာစိတ်များအလွန်အမင်းပြင်းပြထကြွလာလျက်
ရှိနေလေတော့၏။

Ã~ ကဲ ဒါဖြင့်လိုးမယ် Ã—

Ã~ ခုရောလိုးနေတာမဟုတ်ဘူးလား ဟင်း အကိုသိပ်ဆိုတာဘဲ Ã—

Ã~ စိတ်ပါလက်ပါလိုးမယ်ပြောတာ Ã—

Ã~ အမလေး အားရပါးရတော့မလုပ်ပါနဲ့ ခုအတိုင်းဘဲလုပ်ပါ Ã—

Ã~ ခုအတိုင်းကကောင်းတယ်ဆိုပါတော့ Ã—

Ã~ အို မေးမနေစမ်းပါနဲ့ လုပ်မှသာလုပ်ပါ Ã—

Ã~ လုပ်တာမဟုတ်ဘူး လိုးတာ Ã—

Ã~ တော်စမ်းပါ ဒီလိုးစကား ရှက်စရာကြီး Ã—

ဒီပိုးကပြောရင်းဆိုရင်းဆက်၍လိုးလေတော့၏။

Ã~ ဖတ် ဖတ် ဖတ် ဖတ် Ã—

Ã~ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ကောင်းလိုက်တာ အကိုရာနေရာမရွှေဘဲ ခု
အတိုင်းသာလိုးစမ်းပါ Ã—

ဒီပိုးမှာ အားရပါးရစိတ်တိုင်းကျလိုးလိုးထည့်နေသဖြင့် လီးနှင့်စောက်ပတ်
ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်တိုင်း စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် ဟူသောအသံများမှာ
ဇက်တိုက်ပင် မည်နေလေ၏။

Ã~ စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် Ã—

Ã~ ကောင်းလား အဝင်း Ã—

Ã~ ကောင်းတယ်အကို သိပ်ကောင်းတာဘဲ လိုးပါအကိုရယ် ရပ်မထားစမ်းပါနဲ့ Ã—
အဝင်းကားဒီပိုး၏တကိုယ်လုံးကိုသိမ်းကြုံး၍ဖက်ထားရင်း ဖင်ကိုမြောက်
မြောက်ပေးနေ၏။

Ã~ ဖတ် ဖတ် ဖတ် ဖတ် Ã—

Ã~ အမလေး အမလေးအကို အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်သိပ်ကောင်းတာဘဲ အကိုရာ
ဆက်ဆက်လိုးစမ်းပါ Ã—
ဒီပိုးကခပ်သွက်သွက်လေး ဆက်ခါဆက်ခါလိုးပေးလေ၏။

Ã~ စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် Ã—

Ã~ ဟုတ်ပြီ ထိုးထိုးခပ်နာနာလေးထိုး လိုးပါအကိုရဲ့နာနာ Ã—
အဝင်းတယောက်တော့ခက်လေပြီ၊ကောင်းမှန်းသိလေအိမ် မဆယ်နိုင်လေ
ဖြစ်နေလေ၏။

Ã~ အကို အကို လိုးပါအကို ကောင်းတယ်အကိုရာ သိပ်ကောင်းတာဘဲ အမလေး
အရသာရှိလိုက်တာနော် Ã—

ဒီပိုးကလည်းသူ၏လီးကိုအနားမပေးဘဲစိတ်ပါလက်ပါတကြိုးထဲလိုးလိုက်
ရာနောက်ဆုံးအဝင်း၏စောက်ပတ်အတွင်းသို့သူ၏လီးမှလဖြတ်ရည်များဖြတ်ကနဲ
ပွတ်ကနဲပန်း၍ထွက်သွားသည်နှင့်အမျှ နှစ်ဦးနှစ်ဝကျေနပ်မှုရသွားကြသဖြင့်ခြေ
ကုန်လက်ပန်းကျသွားကြလေတော့သတည်း။

အဝင်းနှင့်ဒီပိုးတို့လိုးကြခံကြပြီးနောက်ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်
ဒေါ်နုနုခင်မှာခပ်ရွယ်ရွယ်လူတဦးနှင့်တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကြိတ်၍စကားပြောနေ
လျက်အဝင်းမှာတိတ်ရကော်တာဖွင့်ကာနားထောင်နေလေ၏။ထိုအချိန်တွင်ဒီပိုးမှာ
ကားပြည်လမ်းမှတိုက်အိမ်တအိမ်သို့ရောက်နေလေသည်။

Ã~ မင်းမလဲ မှာမှဘဲရောက်လာတော့တယ် Ã—

Ã~ လာမလို့ဘဲ မမမြင့်ရဲ့ နေလို့နဲနဲမကောင်းတာနဲ့မလာဖြစ်တာ Ã—

Ã~ အမယ်လိမ်မနေစမ်းပါနဲ့ နေမကောင်းဘူးသာဆိုတယ် အိမ်မကပ်ဘူးဆို Ã—

Ã~ ဘယ်သူပြောသလဲ Ã—

Ã~ မင်းမယားကြီးနုနုခင်ပြောတယ် Ã—

Ã~ မဟုတ်တာ မမရာ ကျွန်တော့်မယားကဒီမှာဘဲဥစ္စာ Ã—

ဒီပိုးက ပြောပြောဆိုဆို မမမြင့်ဆိုသူကို ထ၍ဖက်ထားလိုက်၏။ ဒီပိုး ကား ခေသူမဟုတ်၊ အပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးများအား ဖါဖြစ်ရန် ဇာတ်သွင်းပြီးဒေါ်နုနုခင် လက်သို့ အပ်လိုက်၏။ ဤမျှနှင့် မကလင်ကြီးငုတ်တုတ်နှင့် အားမရနိုင်သည့် တဏှာ တုံးတဏှာခဲကြီးများဖြစ်ကြသော အထက်တန်းလွှာမှမအဝါ၊ မမဒေါ်ဒေါ်၊ ကတော် ကြီးများအားပျော်တော်ဆက် ရသေးသည်။ ပျော်တော်ဆက် ခများပင် ရလိုက်သေး သည်။ ယခုလည်း အဆီအသားများကို စား၍ အလကားအားနေရင်းယားနေကြသော အထက်တန်းစားများအနက် ပြည်လမ်းမှစောစောကပြောခဲ့သည့် ခင်စောမြင့်၏ အယားကို ဖြေဖျောက်ပေးရန် ရောက်ခဲ့ပြန်လေသည်။

အဆိုပါထိုထို သောတဏှာအိုးမကြီးများအားဒေါ်နုနုခင် ကကံထရိုက်ဆွဲကာ ဘယ်လောက်ပင် လိုးလိုးတပါတ်မညှိုးသည့် ဒီပိုးကို လူမရိပ်မိစေရန် အနှိပ်သယ်ဟန် ဆောင်၍ စေလွှတ်နေခြင်းဖြင့် တဖက်တလမ်းကစီးပွားလမ်းဖြောင့်နေလေသည်။

Ã~ အိမ်သားတွေကော မမမြင့် Ã—

Ã~ အင်းယားသွားကြတယ် Ã—

Ã~ ဒါဖြင့် မမမြင့်တယောက် ထဲကျန်ခဲ့တာပေါ့ Ã—

Ã~ အနှိပ်သယ် နဲ့ဆိုရင် နှစ်ယောက်ပေါ့ Ã—

Ã~ မကြောက်ဘူးလား Ã—

Ã~ မကြောက်ပေါင် Ã—

Ã~ ကဲ ဒါဖြင့်နှိပ်ကြစို့လား Ã—

Ã~ အမလေး လေးလေး တကတဲမှဘဲ အနှိပ်သယ်ကလဲရဲဘဲ ရဲလွန်းလဲတယ် တော် Ã—

Ã~ ဒါဖြင့်ရင်လဲ ဒီနေရာတင်ဘဲနှိပ်ကြစို့ ကဲ ပက်လက်လှန် Ã—

Ã~ ဟင်း သူသိပ်ကဲတယ် လာရေအရင် ချိုးကြအုံးစို့ Ã—

ခင်စောမြင့်မှာအသက် ၃၀ ကျော်သာရှိသေးသည့်အတွက် အသားအရေစိုစို ပြေပြေနှင့် ရုပ်ရည်ကမှအစလှတုန်းပတုန်းအရွယ်ဖြစ်သည့် ပြင်ပစွည်းဥစ္စာပြည့်ဝသူဖြစ်၍ လည်းအေးအေးလူလူပူပူစရာမရှိ၊ ဇိမ်ရှိရှိနှင့် နေရာသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ့အမြဲတန်းသပြီးအလှအပကို သာလျှင်ပြုပြင်နေသည့်အတွက် အပျိုလားအအိုလားခွဲခြား၍မရ အောင်ပင်တောင့်တောင့်တင်းတင်းကြီးဖြစ်နေသည့် သာမကတင်ပဆုံကြီးများမှာ ကား၍တင်ပါးသားကြီးများမှာတုန်တုန် တုန်တုန်နှင့်ဖြစ်နေလေ၏။

သူမ၏လက်မောင်အိုးများကလည်းပြည့်ဖြိုးဝင်းဝါနေလျက် အသားအရေများမှာမူချောမွတ်စို့ ပြေပြောင်းနေယုံမျှမကနို့အုံကြီးကြပြန်တော့လည်းတလုံးတခဲကြီးနှင့်နို့ပြင်းတွဲများလို မဟုတ်ဘဲ ကျွဲကောသီးအခွံကြီးများမှောက်ထားသလိုကြီးကြီးထွားထွားကြီးနှင့်ခုံးခုံးမို့မို့ကြီးဖြစ်နေသဖြင့် လမ်းထွက်တဲ့အခါယောက်ကျားများကအဆမတန်ကြီးသောသူရဲနို့အုံကြီးကိုအငန်းမရကြည့်ကြည့်သွားကြသည့်အခါသူ့ကိုယ်တိုင်ကပင်သဘောကျမိလေတော့သည်။

ဤမျှအသားအရေဆူဖြိုးတောင့်တင်းနေသူမှသူလင်ရှုနာရိုက်ကုန်းနှင့်လုံးလုံးအားမရ၊ကာမအရသာကိုပြည့်ပြည့်ဝဝအားရပါးရခံစားချင်လှသဖြင့်နေ့စဉ်နှင့်အမျှတောင်းတမျှော်လင့်နေစဉ်၊ ယခင်ကပင်ခင်မင်ခွဲသောနုနုခင်၏တည်ထွင်ပေးမှုကြောင့်အနှိပ်သယ်အသွင်ဖြင့်ဒီပိုးကိုမကြာမကြာခေါ်၍အလိုးခံရင်းအာသာဆန္ဒကိုဖြည့်စွမ်းနေရလေ၏။

ရေချိုးခမ်းတွင်းသို့ခင်စောမြင့်ကအရင်ဝင်သွား၍သူ့တကိုယ်လုံးမှအဝတ်များကိုအကုန်ချွတ်ပစ်လိုက်၏။ ၎င်းနောက်ရေချိုးကန်ထဲသို့ဆင်းမည်အပြုတွင်ရေချိုးခမ်းတံခါးပွင့်သွားသဖြင့်ဂလန်ထိုးရန်အသွားဘွားကနဲဒီပိုးကဝင်လာတော့၏။ ဤတွင်ခင်စောမြင့်က

အို နေအုံးလေ ရေချိုးလိုက်အုံးမယ် အို—
အို ကျွန်တော်လဲ တခါထဲချိုးမှာပေါ့ အို—
အို မမမြင့်ပြီးတော့မှချိုးပါ အို—
အို ဟင့်အင်း မမမြင့်ရယ် တခါထဲနှစ်ယောက်အတူတူချိုးရအောင် အို—
ဒီပိုးသည်စကားမဆုံးခင်မဝတ်များချွတ်ပြီးဖြစ်သွားလေ၏။
အို မင်းလေးဟာလေ ကဲကိုကဲတယ် ဘိုးကဲ အို—
အို ကျွန်တော်ကဲတာမဟုတ်ပါဘူး သူမမမြင့်ရဲ့ သူ သူအို—

ဒီပိုးကအကြောများထောင်၍ပြောင်တင်းမာတောင်ပြီးဒစ်ကြီးပြနေသောသူ၏လီးကြီးကိုကိုင်၍တော့တော့ပြလိုက်လေ၏။

အို အမလေး ကြောက်စရာကြီး ကြည့်ပါအုံးနဲတာကြီးမဟုတ်ဘူး အို—
အို အို ကြီးတော့ပိုမကောင်းဘူးလား အို—
အို ကောင်းတော့ကောင်းတာပေါ့ ကြည့်ရတာ ကြောက်စရာကောင်းလို့ပြောတာ ဒီလောက်ကြီးအောင်ဘယ်လိုများလုပ်ထားတယ်မသိဘူး ကြည့်ပါအုံး အို—
ခင်စောမြင့်ကကြောက်စရာကောင်းအောင်ကြီးလှပါသည်ဆိုသောလီးကြီး

ကိုပင် လှမ်း၍ဆွဲလိုက်ပြီးနောက် လထစ်ကြီးကို ဖြေချိသွင်းချီလုပ်ခါမျက်စိအရသာခံ
နေသည်တွင် ဒီပိုးကလဲခင်စောမြင့်၏စောက်ပတ်ကို လှမ်းနှိုက်လိုက်ပြီးနောက် လက်
ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါင်းတွင်းသို့ ထိုး၍မွေပေးလိုက်ရာစီးထန်းထန်းအရည်များထွက်လာလေ၏။

Ã~ အား ယားတယ် ယားတယ် ကြမ်းလှချည်လားကွာကဲ လုပ်ကြစို့ Ã—

ခင်စောမြင့်သည် အနီးမှခါးစောင်းလောက်အမြင့်ရှိသောခုံလေး၏အစွန်းတွင်
ထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် သို့ပင်လက်လှန်၍အိပ်ချလိုက်လေ၏။ ခြေနှစ်ချောင်းမှာမူ
အောက်တွင် ထောက်ထားလေ၏။ ပုံစံမှာ မတ်တတ်ရပ်နေရာမှနောက်ကျောက်ကိုသာ
ခုံပေါ်တွင် လှန်၍အိပ်ချလိုက်သော်လည်း ခြေထောက်တို့မှာအောက်တွင် ထောက်
ထားမြဲထောက်ထားသဖြင့် ခါးကြီးကို ကော့ပြီးပက်လက်လှန်ထားသည့်ပုံစံဖြစ်
သဖြင့် စောက်ပတ်မှာကော့ထားသောပေါင်နှစ်လုံးကြားမှကြွ၍တက်နေလေတော့သည်။

ဒီပိုးသည် ကော့လှန်၍ထားသော ခင်စောမြင့်၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင်
တည့်တည့်ဝင်၍ရပ်လိုက်ရာလီးနှင့်စောက်ပတ်မှာအနေတော်ဖြစ်နေ၏။ ဒီပိုးသည်
သူ့လီးကိုစောက်ပတ်ထည်းသို့မသွင်းသေးဘဲ စောက်ပတ်နခမ်းသားနှစ်ခုကိုလက်
မနှစ်ခုဖြင့်ဖိ၍ဖိလိုက်ရာ စောက်ပတ်မှာအစွမ်းကုန်ပြဲသွား၍အတွင်းသားများမှာနီ
ရဲလျက်ရှိနေလေတော့၏။ ထိုကဲ့သို့နီရဲရဲနှင့်ပြဲပြဲကြီးဖြစ်နေသော စောက်ပတ်အ
လယ်တွင် မာ၍ပြားပြားချွန်ချွန်လေးဖြစ်နေသည့်စောက်စေ့လေးမှာငေါက်တက်
တက်နှင့်ပြုထွက်နေလေ၏။ ဒီပိုးသည်စောက်စေ့လေးအားလက်ညှိုးနှင့်လက်မ
ညှပ်ခါဆွဲကြည့်လိုက်စဉ်ပက်လက်လှန်၍ဖိမိယစ်နေသောခင်စောမြင့်မှာတွန့်ကနဲ
ကော့တက်သွားလေသည်။ သို့သော်လည်းဆက်၍မှိုန်းနေလိုက်ပြန်သည်။

ဒီပိုးသည် ဤမျှနှင့်အားမရနိုင်သေးဘဲစောက်စေ့လေး၏ဘေးပတ်ချာလည်
ကိုရစ်ပါတ်ခါပယ်ပယ်နယ်နယ်လက်ညှိုးနှင့်ထိုး၍မွေမွေပေးလိုက်ရာစီးထန်းထန်းအရည်များ
မှာတစ်မုံစိမ့်ထွက်လာရာမှတဖြေးဖြေးများလာပြီး

ခင်စောမြင့်မှာလည်း ဟင်းကနဲနေအောင်သက်ပြင်းရှည်ကြီးချရင်းညီးလိုက်လေ၏။

ခင်စောမြင့်မှာ

စောက်ပတ်မှတဆင့် အကြောပေါင်းတထောင်ဆီမဲ့ဝင်သွားသဖြင့် အလွန်အမင်း
ယားလာသည့်အတွက် အငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲခါးကို ကော့ကာတွန့်ကနဲတွန့်ကနဲ
ဖြစ်သွားပြီး စောက်ပတ်မှာတဆတ်ဆတ်နှင့်ငါးဘဟက်များလိုရဲနေသောအတွင်း
သားများကပွစိပွစိဖြစ်လာပြီးစောက်ရည်များကလဲစောက်ပတ်၏အကွဲကြောင်းမှနေ
၍ဖင်အောက်သို့စီးကျလျက်ရှိနေလေ၏။

Ã~ ဒီလောက်ဆွဲရကလိရရင် တော်ရောပေါ့ကွယ် Ã—

ပဌမတန်းစားအနိပ်သယ်လေးဒီပိုးကဘာမျှပြန်မပြောဘဲစောက်ခေါင်းတွင်း
ကိုသာလက်နှင့်မွှေပေးနေရာမှရှေ့သို့ကုန်း၍ခုံးခုံးကြီးဖြစ်နေသောနို့အုံကြီး၏ထိပ်
ဖူးနို့သီးခေါင်းလေးကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံ၍နို့သီးခေါင်ကိုလျှာဖျားဖြင့်ကလိပေးသည့်အခါတွင်ခင်စော
မြင့်မှာအောက်မှနေ၍ငါးဖယ်ပျံသလိုထွန်ထွန်လူးမျှမနေနိုင်မထိုင်နိုင်
ဖြစ်လာပြီးခြေဖျားလေးများကုတ်လက်ဖျားလေးများဆုတ်ထားမိလေ၏။ထိုခဏ၌
ခင်စောမြင့်၏သေးသေးမျှင်မျှင်ကြည့်လင်ခြင်းမရှိသောတဏှာသံလေးမှာမတိုးမ
ကျယ်ထွက်လာ၏။

Ã~ မောင် Ã—

Ã~ဟင် Ã— ဒီပိုးမှာကားရိုးနေပြီဖြစ်သဖြင့်အိမ်နွေရရပင်ထူးလိုက်၏။

Ã~ဒီလိုနဲ့ဘဲပြီးရတော့မှာလားမောင် မြင့်မနေတတ်တော့ဘူး မြင့်ကိုသနားပါအုံး
လားမောင်ရယ် Ã—

ခင်စောမြင့်၏သေးသေးမျှင်မျှင်အသံလေးကားကြားရသူ၏နားနှင့်ဝေး၍ဝေး
၍သွားပြီးမျက်တောင်လေးများစင်းခါမျှင်မျှင်လေးနှင့်ဟင်းကနဲသက်ပြင်းချသွား
သည်မှာသနားစရာပင်ကောင်းနေ၏။ဒီပိုးကတော့မလျှော့သေးသည်အတွက်ခင်
စောမြင့်ကပင်ထပ်၍ဆက်လိုက်ပြန်၏။

Ã~ မောင် Ã— စင်းနေသောမျက်လုံးအစုံကိုမပွင့်တပွင့်ဖွင့်၍ဆိုလိုက်ပြန်၏။

Ã~ ဟင် Ã— ဒီပိုးကတော့ထုံးစံအတိုင်းပင်ဟင်တလုံးတည်းထွက်လာ၏။

Ã~ မြင့်ယားလှပြီတအားထိုးပြီးလို့ထည့်လိုက်ပါတော့ Ã—

ယခုမှပင်ဒီပိုးကလိုးရန်အကောင်းဆုံးအချိန်ရောက်ပြီဟုယူဆလိုက်၍လီး
ကိုလက်ဖြင့်သေသေချာချာကိုင်ကာစောက်ပတ်ကိုနာနာဖြူ၍ရဲနေသောစောက်
ခေါင်းဝသို့တော့ပြီးတဝက်လောက်ဝင်သွားအောင်သွင်းလိုက်ပြီးစောက်ပတ်တွင်း
တွင်စိမ်၍ထားလိုက်၏။

Ã~ ထိုးသွင်းလိုက်ပါမောင် ထိုးသွင်းလိုက်စမ်းပါ အဆုံးသွင်းပါ Ã—

အမှန်ဆိုရသော်ဒီပိုးကိုယ်တိုင်ကလည်း
ခုအချိန်တိုင်မအောင်နိုင်တော့ပြီဖြစ်သဖြင့်
လီးကိုအရင်းရောက်သည်အထိထိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

Ã~ အောင်မယ်လေးတော့ကောင်းလိုက်တာနော် ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်ဟင်း Ã—

ဒီပိုးသည်စိတ်ကလဲထလူကလဲရွလာပြီဖြစ်သည့်အတွက်ဆက်ခါဆက်ခါမ

နားတမ်းဒလကြမ်းလိုးလေ၏။ခင်စောမြင့်ကလည်းဖင်ကိုကြွ၍ကော့ကော့ထိုးပေးနေသည်နှင့်
အတူဒီပိုးကလဲရိုးရိုးလိုး၍အားမရသဖြင့်ဆောင့်ဆောင့်လိုးလေ၏။

Ã~ ဒုတ် ဒုတ် အောင်မယ်လေး ဒုတ် ဒုတ် အောင်မယ်လေး ကောင်းလှချည်လား မောင်
ဆောင့်ပါခုနုလို့ဆောင့်စမ်းပါ ဒုတ် ဒုတ် ဟုတ်ပြီဆောင့် နာနာဆောင့် ဒုတ် ဒုတ်
အောင်မယ်လေး အရသာရှိလိုက်တာ Ã—

ဒီပိုးကားအာကဒီပိုးပါပေ၊နို့နှစ်လုံးကိုဆွဲ၍တအားတအားကုန်းကုန်းလိုးလေ
ရာ ခင်စောမြင့်၏စောက်ပတ်မှာအရည်များရှုံ့နေပြီဖြစ်သည့်အလျောက်အသံများ
ပင်ထွက်လာတော့သည်။

Ã~ စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် Ã—

ခင်စောမြင့်ကဤမျှနှင့်အားမရသေး၍လားမသိ၊ စောက်ပတ်ကိုအပေါ်သို့ ကြွကြွပြီး
မမပေးနေ၏။

Ã~ အောင်မယ်လေး ဝင်လိုက်တာ ရင်ခေါင်းထဲကိုရောက်သွားတာဘဲ လီးကကြီး
ရုံတင်မကဘူးရှည်လဲရှည်ပါ့ Ã—

Ã~ အဲဒီလို လီးကြီးပြီးရှည်သမျှဟာ ကောင်းဖို့ချည်းဘဲမဟုတ်လား Ã—

Ã~ ဟုတ်ပါသတော် ဟုတ်ပါသတော် လိုးမှာသာစိတ်ပါလက်ပါလိုးစမ်းပါ Ã—

ဒီပိုးသည်နသိုးကြီးပြတ်ပမာတအားထိုးတအားဖိလိုးလိုက်ရာ လိုးသူရောခံ
သူပါမိုးမမြင်လေမမြင်ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေလေ၏။

Ã~ အား ကောင်းလှချည်လားမောင် အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် အရသာရှိ လိုက်တာ
Ã—

ဒီပိုးကားတချိုးထဲယူလေပြီ။

Ã~ဆောင့် ဆောင့် ဟုတ်ပြီ ဆောင့် အမလေးအသဲကိုခိုက်သွားသာဘဲ ဆောင့် လိုး
ထိုးထည့် Ã—

Ã~မောင် Ã—

Ã~ဟင် Ã—

Ã~စောက်ပတ်ကွဲချင်ကွဲ ပြဲချင်ပြဲသွားပါစေတော့ တအားလိုးစမ်းပါမောင်ရယ်
ကောင်းလွန်းလို့ပါ Ã—

ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ်

Ã~ အား အမလေး အမေ့ Ã—

တဏှာကြီးလှသောခင်စောမြင့်မှာအရမ်းဖြစ်လာလေတော့၏။ အလိုခံရသည်မှာထိထိမိမိရှိလှသဖြင့် အရသာလွန်ကဲပြီးပေါင်နှစ်လုံးကိုအတင်းဖြုတ်ပေးထား၏။

Ã~ လိုထည့် ထိုးထည့် ဟုတ်ပြီ နေရာမရွှေ့ဘဲအတိုင်း ၄ ၅ ချက်လောက်ဆောင့်လိုက်စမ်းပါ Ã—

ဒီပိုးသည်အားရှိသမျှတအားဖိကာအစွမ်းကုန်ကြိုး၍လိုထည့်လေတော့၏။

Ã~ အောင်မယ်လေး ကောင်းလိုက်တာမောင် မြင့်ဖြင့်လေအသက်ရှုတွေတောင်မှားကုန်ပြီ အရသာရှိလွန်းလို့ မြင့်စောက်ပတ်ထဲမှာဆိမ့်နေတာဘဲမောင်ရာ လိုး စမ်းပါ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ ထိုး လိုးလိုး လိုးထည့် ဟင်း Ã—

ခင်စောမြင့်သည်အသက်ကိုအောင့်ထားရသဖြင့် ဟင်းဆိုသောသက်ပြင်းချသံမှာကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာပြီးခြေကားယားလက်ကားယားဖြင့်နှစ်ဦးသားပြိုင်တူပြီးသွားကြလေသည်။

(၅)

ဒီပိုးအိမ်ပြန်ရောက်ချိန်တွင်တအိမ်လုံးမှာတိတ်ဆိတ်နေသော်လည်းသိမ့်ကနဲသိမ့်ကနဲဖြစ်သွားသည်ကိုသတိထားလိုက်မိသည်နှင့်အခြေအနေကိုအလွယ်လေးနှင့်နားလည်လိုက်၍ Ã~ အင်း အလုပ်ဖြစ်နေကြပြီ Ã— ဟုအတတ်တွေလိုက်ခါ အလိုက်သိစွာနှင့်ဧည့်ခန်းမှကုလားထိုင်တလုံးပေါ်သို့ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရင်းအပန်းဖြေနေလိုက်သည်။

အလုပ်ဖြစ်နေသောအခန်းမှာသူ့ကျောဖက်ကပ်ရက်အခန်း၏နောက်မီးဖိုနှင့်တဖက်တချက်တွင်ရှိသောအခန်းဖြစ်သည်ကိုလည်းသိထားလေ၏။ အကြောင်းမှာသူထိုင်နေသောဧည့်ခန်းနှင့်ကပ်ရက်အခန်းမှာဒေါ်နုနုခင်အိပ်သောအခန်းဖြစ်၍၎င်းအခန်းမှာအလုပ်လုပ်ရန်သီးသန့်ထားသောအခန်းဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခန်းမှာပင်သူကိုယ်တိုင်အဝင်းကိုနတ်ပြည်သို့ပို့ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။

ဒီပိုးသည်သူ့ရောက်ပြီးသည်မှစ၍သောက်နေသောစီးကရက်မှတဝက်မကျိုးခင်သူ့နောက်ရှိအခန်းတွင်းမှလှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသောအသွကိုထပ်မံ၍ကြားလိုက်ရပြန်လေသည်။

(အင်း မမတို့ကတော့လောဘကြီးတဲ့ဘဝမှာကိုယ်အိပ်ခန်းကိုတောင်မ
ရှောင်တော့ဘဲဘယ်သူတွေကိုများလွှတ်ပေးထားပြန်သလဲမသိပါဘူး) ဟူ၍တွေး
တောမိနေပြန်လေ၏။ သို့အတွက်အခန်းဝသို့အသာသွားခါ ကလကာကိုဖြေးညှင်း
စွာဖယ်၍ကြည့်လိုက်မိလျှင် ကြည့်လိုက်မိခြင်း ပဌမအံ့ဩသလိုဖြစ်သွား၏။ နောက်မှ
(အင်း ဒါလဲအကွက်ဘဲ)

ဟူ၍မှတ်ချက်ချပြီးဆက်၍ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

အခန်းတွင်း၌ဒေါ်နုနုခင်၏ကုတင်ခြေရင်းဘက်တွင်အမျိုးသမီးတဦးသည်
ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်ကာနောက်ဖေးခန်းထဲမှသဲကြီးမဲကြီးနွဲနွဲနွဲနှင့်ပျော်မြူး
နေကြသူနှစ်ဦးကိုကြည့်၍ပီတိဖြစ်လျက်သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေလေသည်။

Ã~ ပေါင်ကိုကားထားပါ Ã— နောက်ဖေးခန်းအတွင်းမှယောက်ျားအသံ။

Ã~ ကားယုံတင်မကဘူး ဖြဲပေးမယ်ကဲ ရော့ Ã—

နောက်ဖေးခန်းအတွင်းမှပင် ထွက်လာသော ခင်မြ၏အသံ၊ ဇက်တိုက်ထွက်
ပေါ်လာသောအသံများမှာကား

ဘွပ် ဘွပ် ဘွပ် ဘွပ်

Ã~ ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ရင်ခေါင်းထဲကိုအောင့်သွားတာဘဲ လူကိုများနွားမလို့

အောင်းမေ့နေသလားမသိဘူး ဟင်း Ã—

စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် စွပ်

Ã~ ကောင်းလိုက်တာရှင် အဲဒါသိပ်ထိတာဘဲ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် လိုး ပါ
လိုးပါ

အားနဲ့လိုးပါ ဟုတ်ပြီ လိုးလိုး ဆောင့်လိုး Ã—

ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ်

Ã~ အောင်မယ်လေး ကောင်းလိုက်တာ အသဲကိုခိုက်သွားတာဘဲ Ã—

ဒီပိုးသည်အသံများကိုကွဲကွဲပြားပြားကြားရသည့်နှင့်အမျှ ခင်မြတယောက်
ဘယ်လောက်အထိရက်ရက် ရောရောအလှူပေးနေသည်ကိုသိရလေသည်။ ထိုနည်းတူစွာရှေ့ခန်း
တွင်းမှအမျိုးသမီးကလည်းကြားမြင်ရုံသာမကသူကိုယ်တိုင်ပင်လှုပ်
လှုပ်ရွရွဖြစ်နေလေ၏။ ထိုအမျိုးသမီးကားအခြားသူမဟုတ်၊ အပျိုကြီးပူပူနွေးနွေး
မခင်လေးပင်တည်း။

မခင်လေးသည်ခါတိုင်းလိုပင် ဒေါ်နုနုခင်အိမ်သို့လာရာမှအိမ်ရှေ့ခန်းတွင်
တယောက်မှမတွေ့ရသည့်အတွက်နောက်ဖေးသို့ဝင်ကြည့်ရန်အသွားကြားလိုက်ရ

သောအသံများကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ဒေါ်နုနု ခင်၏ အိပ်ယာသို့ ဝင်ကြည့်နေမိရင်းက စိတ်တွေထပြီးစောက်ပတ်ကပါရွ လာသောကြောင့် သူ့ကိုယ် သူ့ဘာတွေဖြစ်၍ဘာတွေလုပ်နေမိမှန်းပင် မသိအောင် သတိလက်လွတ်နေခြင်းဖြစ်ပေ၏။

သူမသည် တဖက်ခန်းသို့ ရရာအပေါက်မှ ကြည့်လိုက်ရာတွင် ခင်မြမှာ အဝတ်မပါဘဲကိုယ်တုံးလုံးနှင့် ပက်လက်လှန်၍ ခံနေသလို၊ ယောက်ျားတယောက်ကလည်း သူနည်းတူစွာ ကဝတ်မပါဗလာကိုယ်လုံးတီးနှင့် ခင်မြ၏ ဂုတ်ပိုးကို ဆွဲဆွဲပြီးလျှင် နေသည်ကို အထင်းသားတွေ ရလေ၏။

မခင်လေးသည် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း အားကျလာမိလေ၏။ လီးကြီးကခင်မြ စောက်ပတ်တွင်းသို့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေပုံမှာ ကြည့်မဝအောင် ဖြစ်လာသည်နှင့် အမျှသူ စောက်ပတ်လေးကရွ လာ၏။ ဒီလီးကြီးထိုးသွင်းထားသော စောက်ပတ်ဟာ ငါ့စောက်ပတ်သာဖြစ်လိုက်ရင်၊ ဤသို့ သောအတွေးများပေါက်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ကားစောက်ပတ်တွင်းမှ ယားလာသည်၊ ရွ လာသည်၊ ယားသထက် ယား၊ ရွ သထက် ရွပြီးပွစိပွစိ ဖြစ်လာကာ အရည်များပါယိုစီးကျဆင်းလာသည့် အတွက် သူဖင်အောက်တွင် စိုစိုစိုစို ဖြစ်နေလေသည်။ ရင်တွင်းမှလည်း တခုံးခုံးနှင့် အုံးအုံးကြွက်ကြွက် ဆူပွက်နေသည် သာမက မျက်လုံးလေးမှာ နီရဲလာ၍ နှုတ်ခမ်းများပါ တဆတ်ဆတ်တုန်ကာရင်မောလာသဖြင့် အသက်ရှူသံများလည်း ပြင်းတန်လာလေ၏။

စောက်ပတ်ကလဲပြလိုက်စိလိုက်နှင့် ခံချင်စိတ်တို့မှာ တားမရအောင် တဖွားဖွားအေးလာသည်နှင့် အမျှဘယ်လိုမှ အောင့်အီးကြိတ်မှိတ်၍ မရတော့သည့် အဆုံးတွင် တဖက်ခန်းမှ လီးကြီးသည် ခင်မြ၏ စောက်ပတ်အတွင်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် အဖျားနားအရောက်တွင် ပြန်ထိုး၍ အဆုံးထိ သွင်းလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သူ၏ သူ၏ လက်ညှိုးသည် အသုံးတော်ခံဘဝသို့ တမဟုတ်ခြင်းရောက်သွားကာ အရည်များ ရွဲနေသော စောက်ပတ်တွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်မိလေတော့သည်။

လက်ကို လီးအမှတ်ထား၍ အားရပါးရထိုးထိုးသွင်းရင်း တအင်းအင်းနှင့် ဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့ အကြောပေါင်းတထောင် ဆိမ့်၍ ဖိမိ ရှိနေစဉ် အတွင်း စောက်ပတ်တွင်းသို့ ထိုးထည့်နေသော လက်ကို တစုံတယောက်ကဖမ်းဆွဲလိုက်ရာ မခင်လေးမှာ ဖျပ်ကနဲလန့်သွားပြီး ဝင်လာသူအား အလန့်တကြား ကြည့်လိုက်ရာ မျက်လုံးအကြောင်သားနှင့် ဘာစကားမှ မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေ၏။ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသူမှာ ဒီပိုးသာဖြစ်၍ လုံချည်မပါဘဲ အောက်ပိုင်းဗလာကျင်းပြီးလီးကြီးကို လက်ကိုင်ရင်း ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲ လှုပ်ပြနေလေ၏။ ဒါကိုပင် မခင်လေးမှာ စိုက်ကြည့်နေမိရာလေသည်။

၎င်းပြင် သူ့အပေါ်တွင် ကြီးလေးသောအပြစ် ကြီးတခု ကျရောက် ကျူးလွန်
နေသည်ကို လူမိသွားလေပြီဟူသောအတွေးမျိုးပေါက် ခါရှက် ကြောက် ထိတ်လန့် နေလျက် သူပြုသ
မျှခံရတော့မယ် ဟူသောအခြေသို့ ရောက် နေသဖြင့် ဒီပိုးကို ဘာပြောရ
မှန်းမသိ၊ ပြောစရာလည်းမရှိ၊ ပြောလည်းမပြောနိုင် ဘဲထမိန် အောက် စလွတ်၍
ဆောင့် ဆောင့် ထိုင် နေသည့် စောစောကအတိုင်း မလှုပ် မရှက် မှင် သက် မိ နေစဉ် ဒီပိုး
ကလည်းလျင် မြန်စွာ သူ့ရှေ့မှာမျက် နှာချင်း ဆိုင် ထိုင် ကာသူ စောက် ပတ်ဝသို့ လီး
ကြီးနှင့် လာတော့လိုက် သည်ကို မြင် လိုက် ရပြီးနောက် သူ့ကြောပြင် အားဒီပိုးကဆွဲ၍
ဖက် လိုက် ခြင်းကို ခံလိုက် ရပြီးသူမစောက် ပတ်ထဲသို့ မာကြောကြောအချောင်းကြီးထိုးဝင် လာ
သည်ကို ထွန် ကနဲခံစားလိုက် ရသည်ကို နောက် ဆုံးသိ လိုက် ရင်းကသူ
လက်နှစ်ဖက် ကလဲဒီပိုး၏ ကြောပြင် ကြီးကို ဟီးလေးခို သလို ပြန် ဖက် လိုက် မိလေ
တော့သည်။ တယောက် ကို တယောက် မိ နှစ် ဝက် လောက် ဖက် ၍ထားပြီးမှ ဒီပိုး ကစလိုက် ၏။

Ã~ မခင်လေး ၏—

Ã~ ရှင် ၏—

Ã~ ရှက် နေသလား ၏—

Ã~ အို ဟို ဟိုဒင်း ကျွန်မတော့ဒုက္ခဘဲ ၏—

Ã~ ဘာဒုက္ခမှာလဲ ၏—

Ã~ အို ဒုက္ခပါဘဲရှင် ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ ဒုက္ခပါဘဲ ဘယ်သူတွေများမြင်
သွားကြသေးလဲမသိဘူး ၏—

Ã~ ဘယ်သူမှမမြင်ပါဘူး ကျွန်တော်တယောက်ထဲပါ ကဲပါလေ ဒုက္ခတော့ရှက်မနေ ပါနဲ့တော့
၏—

Ã~ ဘယ်သူကိုမှမပြောလိုက်ပါနဲ့ကို ဒီပိုးရယ် ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်

နော်ကို ဒီပိုး ကျွန်မကို သနားရင် ဘယ်သူမှမပြောလိုက်ပါနဲ့ရှင် ၏—

Ã~ စိတ်ချပါ ဘယ်သူကိုမှမပြောပါဘူး မမကိုတောင်မပြောဘူး ကဲ ကျေနပ်ပြီလား ၏—

လီးနှင့် စောက်ပတ်မှာတပ်ထားရက်တန်းလန်းပင်ရှိ နေသေးသည့် အတွက်
ဒီပိုးသည် လီးကို မချွတ်ဘဲ မခင်လေးကို တွန်းလှဲလိုက်ရာ မခင်လေးမှာပက်
လက်လန် ကျသွားပြီးဒီပိုးကအပေါ်မှထပ် ရက်သားပင် ပါသွားလေတော့သည်။ ၎င်း
နောက် ဒီပိုးသည် မခင်လေး၏ ပန်းနုသွေးရောင် လနေသောပါးလေးနှစ်ဖက်ကို ဘယ်
ပြန်ညာပြန် နမ်းလိုက် ၏။ မခင်လေးမှာကို ယုံအပြစ်နဲ့ကို ယုံဖြစ် နေသည့် အတွက် အ

ကြောက် အကန် ငြင်းဆန် ရုန်းကန် ဤလည်းမဖြစ် သဖြင့် ခေါင်းလေးကို ဘယ် ညာရမ်း၍ ဒီပိုး၏ နှခေါင်းသရမ်းနေသည် ကို လွတ်အောင် ရှောင် နေရ၏။

ဒီပိုးကလည်းပါးလေးနှစ် ဖက် ကို မရမကဝအောင် နမ်းပြီးမှဖင် ကို အသာကြွ၍ လီးကို နှုတ်လိုက် ပြီးနောက် အဖျားနားအရောက် ထွက် လာသောလီးကို နောင် တချိ ထိုးသွင်းလိုက် ရာမခင် လေး၏ စောက် ပတ်မှာစောစောကပင် အရည် များ၍ နေသဖြင့် ခဲရာခဲဆစ် ဖြစ် မနေဘဲရှောက်နဲ့ဝင် သွားလေ၏။

Ã~ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်အရမ်းမလုပ်ပါနဲ့ ကို ဒီပိုး ကျွန်မ မခံနိုင်ဘူး Ã—
ဒီပိုးကနောက်တချက် ခပ်ဖိဖိလေးလို့ထည့် လိုက်ပြန်လေသည်။

Ã~ အားစပ်တယ် စပ်တယ် ကွဲသွားပြီလားမသိဘူး စပ်လိုက်တာနော် ဟင်း တော် ပါတော့ ကျွန်မကို ခွင့်လွတ်ပါနော် Ã—

ဤအချိန် တွင် ဘာလို နေသည် ကို ဒီပိုးကသိ လိုက် သဖြင့် မခင် လေး၏ပါးစပ် နှင့်နှုတ်ခမ်းချင်း တွေကာခပ် နာနာလေးစုတ်ယူလိုက် ပြီးသူမ၏ အပေါ်အာကို လျှာ ဖျားလေးဖြင့် ကလိ ပေးလိုက် ၏ ၊ ၎င်းနောက် မခင် လေး၏ လျှာဖျားလေးကို စုတ်ယူ လိုက် ပြန် ရာမခင် လေးမှာမျက် တောင် လေးစင်းပြီးရင် လေးကပါကော့တက် လာ၍ စောက် ဖုတ်လေးပါ ကြွ တက် လာလေ၏။ ထို ခဏ၌မခင် လေးမှာအသဲခိုက် အောင် အရသာထူးကို ခံ စားလိုက် ရပေသည်။

Ã~ မခင်လေး: Ã—
Ã~ ဟင် Ã—
Ã~ နာသေးလား: Ã—
Ã~ ဟင့်အင်း: Ã—

မခင် လေးမှာစကားများများမပြောချင် တော့၍လားမသိ ၊ ဟင့် အင်း ၊ ဟူ၍ သာပြောဘော် ရတော့၏ ၊ ဘယ် လောက် ပင် လို လို တပါတ် မညှိုးဘဲစောက် ပတ်အ မျိုးမျိုးကို ဒိုင် ခံလို ဘူးသောဒီပိုး မှာအလို မှာပဌမ ၊ အချမှာဝိ ဇာဆို သည့် အတိုင်းဘယ် လို မိန်းမမျိုးကို ဘယ် လို လို ပြီးဘယ် လို ထအောင် ဆွ ရမည် ကို သိ နေသူဖြစ် သဖြင့် န ဂို ရ်ကပင် စိတ်ရောက် ကို ယ် ပါ၍ ပြီးသားဖြစ် နေသောမခင် လေးမှာမည် သည့် အခြေသို့ ဆိုက် ရောက် သွားမည် ကို သိ နိုင် လောက် ပေသည်။

ပမာနှိုင်း ရလျှင် နဂို ရ်ကပင် ကြွ ချင် ရဲ့ရဲ့အညှာလွယ် လျက် ရှိ သောပင် မှည့် သီး လေးပမာထိ ရုံမျှနှင့် ဘုံးဘုံးကြွ ကျမြေခရသလို ဆို လျှင် လည်းထို နည်းအတိုင်းပင် ဖြစ် ရပေတော့မည် ။ ဤအတိုင်းဆို လျှင် အညှာလွယ် လွယ် နှင့် မှည့် နေသော မခင်

လေးကို ဒီပိုးကထိ လိုက်သည့်အခါ သူ့ခမျာမျက်တောင် လေးများစင်းပြီး ဟင်း ကနဲ သက်ပြင်းတချက် သာချနိုင် ရှာတော့သည်။

Ã~ မောင် Ã—

သက်တူရွယ်မျှပေမို့ မခင်လေးကအရသည့်ရှိ ရှိနှင့် ခေါ်လိုက်၏။

Ã~ ဘာလဲအသက် Ã—

ဒီပိုးကလည်း ညုသည့်ဘက်တွင် သူ့ထက် သာ၍သွားလေပြီ။

Ã~ ကောင်းလိုက်တာ မောင်ရယ် Ã—

Ã~ မောင်လည်း ဒီလိုပါဘဲ အသက်ရယ် Ã—

Ã~ ဒါဖြင့်ရင် ခပ်နာနာထိုးပြီး လိုးပေးစမ်းပါ မောင်ရယ် Ã—

ဒီပိုးက အလိုးဖက်ကတော့စိတ်ချရသည်။ သူ့ဖင်ကို ကော့ကော့ပြီးအားစိုက်၍ မခင်လေးစိတ်ကြိုက်ဖြစ်အောင် လိုးလိုးထည့်လေ၏။ ဆောင့်လေ၏။

စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် ၊ စွပ် စွပ် စွပ် စွပ်

Ã~ အောင်မယ်လေး အောင်မယ်လေး အား လား လား လား ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်

ကောင်းလှချည်လား မောင်ရာ ဒီပညာတွေဘယ်ကများသွားသင်ပါလိမ့် ဟင်း Ã—

မခင်လေးသည် ကောင်းလွန်းလှသဖြင့် သူ့တင်ပါးကို မမပေးလိုက်၊ ဒီပိုး၏ခါးကို ဖက်၍ ခိုပြီးဖင်ကို မြှောက်၍ မြှောက်၍ပေးလိုက်နှင့် နေမထိထိုင် မသာဘာကိုမှ သတိမရ၊ အရှက်အကြောက်များပျောက်ခါ လေဟုန်စီးပြီးနတ်ပြည်ကို ရောက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်နေလေသလားမသိ၊ အောက်မှတအင်းအင်းနှင့် အတင်းဖြဲဖြဲခံနေလေ၏။

Ã~ အရသာရှိလိုက်တာ အသက်ရာ ဟောဒီစောက်ပတ်ကြီးနဲ့ မချွတ်တန်းဘဲ

စွတ်ထားချင်တယ် Ã—

Ã~ ဒီကလဲဒီလိုပါဘဲရှင် မောင့်လီးကြီးကို အရင်းကဖြတ်ပြီးဖူးဆို့ ဆို့သလို

ဆို့ထား ချင်တာဘဲ ကဲ လိုးလေ Ã—

ဒီပိုးကားဆက်၍ ဆက်၍အားသွန်ခွန်စိုက် မနားတမ်းလိုးနေပြန်သည်။

ဘွတ် ဘွတ် ဘွတ် ဘွတ်

Ã~ ကောင်းလိုက်တာမောင်ရာ လိုးပါ လိုးစမ်းပါရှင်နာနာ အမလေးကျွတ်ကျွတ် ကျွတ်

အစကဒီလောက်ကောင်းမှန်းမသိဘူး Ã—

ဒီပိုးသည် မြန်မြန်လိုးနေရာမှခပ်မှန်မှန် ထိုးရင်လိုးနေပြန်လေသည်။

Ã~ အို မြန်မြန်လိုးစမ်းပါ အောက်ကလူဖြင့်ယားလို့ သေတော့မယ် Ã—

Ã~ ဟား ဟား ဟား ဟား အဲဒီလို ယားလေ အရသာရှိလေဘဲ Ã-

Ã~ ကြည့်ပါလား သူဇိမ်ယူနေပြန်ပြီ Ã-

Ã~ အဲဒီလို ဇိမ်ယူပြီးလို့မှအရသာရှိတာ Ã-

Ã~ ဇိမ်ယူချင်ရင်နောက်မှတခါယူပါ အခုမြန်မြန်လိုးစမ်းပါ ကျွန်မယားလွန်းလို့ Ã-
ထိုအခါဒီပိုးကခပ်နာနာလေးအားစိုက်၍လိုးလိုက်ပြန်သည်။

Ã~ အမလေး အဲဒါသိပ်ကောင်းတာဘဲ ခုလိုဘဲလို့ပါ ရော့မသွားပါစေနဲ့ Ã-
မခင်လေးသည်ဒီပိုး၏ခါးကိုတအားဖက်၍ကုတ်ခြစ်နေမိလေ၏။

Ã~ ဘွတ် ဘွတ် ဘွတ် ဘွတ် Ã-

Ã~ အား ခုအတိုင်း မြန်မြန်လိုး မြန်မြန်လိုး ကောင်းလိုက်တာနော်
ဘဝင်ကိုခိုက် သွားတာဘဲ Ã-

Ã~ မခင်လေး Ã-

Ã~ ရှင် Ã-

Ã~ ပြီးခါနီးပြီလား Ã-

Ã~ အို မသိဘူး လိုးမှာလို့ပါ ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် အရသာရှိလို့က်တာနော် Ã-
အာဂဟာမလေးပါပေ (ဒီတဏှာအိုးမလေးကိုတော်ရုံနဲ့တော့ရမယ်မထင်

နင်ဘဲခံနိုင်မလား ငါဘဲလိုးနိုင်မလား စောက်ပတ်ထဲမှာလီးဘဲကျိုးပြီးကျန်ရင်ကျန်
ခဲ့ပါစေတော့ ဒီပိုးတဲ့ကွသိကြရောပေါ့) ဒီပိုးကဏ္ဍအတိုင်းပင်စိတ်ထဲတွင် ရေ
ရွတ်လိုက်ပြီးနောက်ဆုံးပန်းအဝင်မှာသုတ်ခြေတင်၍တကြိုးထဲယူလေတော့၏။

စွပ် စွပ် စွပ် စွပ် ၊ စွပ် စွပ် စွပ် စွပ်

Ã~ အမလေး ကောင်းလှချည်လားမောင် အဟင့် အဟင့် ကျွန်မဘယ်လိုနေရ
မှန်းတောင်မသိတော့ပါဘူးရှင် Ã-

ဒီပိုးကခံနိုင်မှန်းသိသဖြင့်အားရပါးရ ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ လိုးလိုက်ပြန်၏။
ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ်

မခင်လေး၏ဖင်မှာမြောက်၍မြောက်၍တက်သွားလေသည်။

Ã~ အောင်မလေး အမေ အမလေး သေပါပြီ မောင်ရယ် နဲ့နဲ့ရှော့ပါအုံး ကျွတ် ကျွတ်
ကျွတ် Ã-

Ã~ ခဏလေးအောင့်ခံလိုက်ပါ ပြီးပါနီးပြီ ဖြပေး ဖြပေး ဟုတ်ပြီအဲဒီအတိုင်းနေ Ã-
ဘွပ် ဘွပ် ဘွပ် ဘွပ်

Ã~ ဟင်: အင်: အင်: အင်: Ã—

ဒီပိုးကနောက်ဆုံးတချက်ခပ်နာနာလေးနှစ်လိုက်သဖြင့်မခင်လေးသည် ဟင်:ကနဲ
သက်ပျင်းချလျက် ခြေရောလက်ပါမသယ်နိုင်တော့ဘဲ ပက်လက်နှင့်
မှောက်ရက်ထပ်ရက်သားခြေကားယားလက်ကားယားနှင့်နှစ်ဦးသားဆုံ၍ပြီးသွား
ကြလေတော့၏။သူတို့နှစ်ဦးသားလူခြင်းခွါ၍ထလိုက်ကြသည့်အခါမခင်လေး၏ဖင်အောက်မှာအ
ရည်များဖြင့်စို့ရွဲနေလေ၏။နောက်ဖေးခန်းမှနှစ်ယောက်မှာကားဘယ်
နှစ်ချိများလိုးနေကြသည်မသိ။ယခုလက်တိုင်လိုးတုန်းခြံတုန်းပင်ရှိနေကြလေသတည်း။